

Άγιος Πορφύριος: «Τα χριστιανικά πρότυπα Απόστολος Παύλος - Ιερός Χρυσόστομος»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ιερομονάχου Γεωργίου Κausοκαλυβίτου

Ιερά Καλύβη Ζωοδόχου Πηγής Ιεράς Σκήτης Αγίας Τριάδος Κausοκαλυβίων Αγίου Όρους

Ο Άγιος Πορφύριος σε όλη του ζωή είχε ως πρότυπα τον Απόστολο Παύλο και τον Ιερό Χρυσόστομο. Ο Απόστολος Παύλος αμέσως μετά τη γνωριμία του με τον Χριστό στο δρόμο προς τη Δαμασκό, πορεύθηκε προς τα κλίματα της Συρίας και Κιλικίας (Γαλ. 1,21), όπου εκεί αγωνίσθηκε με τον «παλαιό» Παύλο. Η κλήσις του Θεού φυσικά είχε προηγηθεί από τον Χριστό, αλλά στην πορεία ο Παύλος απομονώθηκε στην έρημο για να αποκτήσει την κάθαρση, τον φωτισμό και τελικά να φθάσει στο ποθούμενο της Θέωσης, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού (Εφ. 4,13).

Ο Άγιος Πορφύριος όταν έφυγε από τον κόσμο, και ενώ είχε δεχθεί την κλήση του Θεού σε ηλικία 12 μόλις ετών, έφθασε στην έρημο των Κausοκαλυβίων του Αγίου Όρους. Παρέμεινε σε αυτή την έρημο για επτά περίπου χρόνια, όσα και ο Απόστολος Παύλος αλλά όπως και ο Ιερός Χρυσόστομος όπου απεσύρθη στην έρημο μετά τις σπουδές του. Ο Άγιος Γέροντας με πλήρη απάρνηση του εγώ και με

μεγάλη πνευματική και σωματική άσκηση, προσέλκυσε τη Θεία Χάρη ώστε να αποκτήσει και αυτός την πλήρη κάθαρση και τον φωτισμό του Θεού και εν τέλει να φθάσει στη Θέωση.

Ο Άγιος Πορφύριος ήταν πάντοτε υπέρ της ιεραποστολής, αλλά αφού καθαρθεί και φωτισθεί ο άνθρωπος. Πίστευε βαθύτατα, ότι όλοι μας οι Χριστιανοί μπορούμε να φθάσουμε στα μέτρα αυτών των δύο πολύ μεγάλων Αγίων, φθάνει να διατηρήσουμε τη φλόγα και τον ζήλο μέσα μας. Δεν θεωρούσε σωστό για ένα Χριστιανό να αρνηθεί τον κόσμο και να καταφύγει εις την έρημο ενδιαφερόμενος πρωτίστως για τη δική του σωτηρία.

Έλεγε συγκεκριμένα:

- **«Αυτό δεν το δέχομαι, δεν είναι Ορθόδοξο. Το Ορθόδοξο είναι να φύγεις εις την έρημο από αγάπη στον Χριστό και για τη σωτηρία όλου του κόσμου, αδιαφορώντας για την δική σου σωτηρία»**

Ίσως να φαίνεται σχήμα οξύμωρο το να αδιαφορεί κάποιος για την δικήν του σωτηρία και να ενδιαφέρεται για τη σωτηρία όλου του κόσμου, αλλά η αλήθεια είναι ότι ο αγώνας του Ορθοδόξου Χριστιανού πρέπει να είναι παντελώς ανιδιοτελής. Τότε και μόνον τότε προκαλούμε το ενδιαφέρον του Χριστού να ενσκήψει στα προβλήματα του κόσμου, γιατί όπως μας λέγει ο Χριστός: **«ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;»** (Μαρκ. 8. 35,36).

Κάποιο βράδυ, πριν πολλά χρόνια, βρισκόμουν στο κελί του Αγίου Πορφυρίου στο Μήλεσι Αττικής, μαζί με έναν ακόμη υποτακτικό του και στεκόμασταν δίπλα του. Ξαφνικά ο Άγιος Γέροντας, μας λέγει σε έντονο τόνο και απότομα:

- **«Γιατί μωρέ να μην γίνετε σαν τον Απόστολο Παύλο;»**

Ο αδελφός που στεκόταν δίπλα μου απάντησε λίγο απαισιόδοξα:

- **«Εγώ Γέροντα μπορώ να γίνω σαν τον Απόστολο Παύλο;»**

Και ο Άγιος Γέροντας απάντησε πάλι δυνατά και με σοβαρότητα:

- **«Ναι, γιατί να μην μπορείς να γίνεις;»**

Ο Άγιος Πορφύριος ως διδάσκαλος, διδάσκων κάτω από την ελιά

Ο Άγιος Πορφύριος τόνιζε ακριβώς αυτό, το οποίο φυσικά ο ίδιος είχε κατορθώσει να επιτύχει με τη Χάρη του Θεού, ενώ ήταν ένας κοινός θνητός άνθρωπος. Ενώ ήμουν παρών σε αυτή την ενδιαφέρουσα συζήτηση, καθόμουν ήσυχα, χωρίς να ομιλώ και άκουγα με ευχαρίστηση τον πατέρα Πορφύριο που με εξέφραζε απολύτως. Όταν μιλά ένας Γέροντας σαν τον πατέρα Πορφύριο και πιστεύει ότι αυτό μπορεί να γίνει πραγματικότητα, τότε και εμείς πρέπει να ταυτιζόμαστε μαζί του και να επιδιώκουμε να το κάνουμε κι εμείς πραγματικότητα.

Στις τελευταίες μέρες της επίγειας ζωής του ο Άγιος Πορφύριος με ευλόγησε για να με βοηθήσει η Χάρις του και να γίνουν πραγματικότητα οι επιθυμίες του για εμάς, τα παιδιά του. Στην βιωτή μου όμως και σε όλη την μετέπειτα πορεία μου, δεν γνώριζα πώς αυτή ή ευλογία και η Χάρις του θα με οδηγήσει μέσα από το θέλημα του Θεού να υπηρετήσω το σχέδιό Του.

*Συμβολική απότύπωση της παρακαταθήκης του Αγίου Πορφύριου σε εικόνα (Παναγία η Πατριώτισσα) που παρέδωσε η "Ελαία" στην Α.Θ.Π κ.κ Βαρθολομαίο.
(Νοέμβριος 2007)*

Με θαυμαστό τρόπο βρέθηκα να ασχολούμαι με τη μεγάλη προσωπικότητα του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος, τον Ιωάννη Καποδίστρια. Από το 2006 και την 27^η Σεπτεμβρίου, αποφασίσαμε με τον κ. Ιωάννη Κορνιλάκη, να επανεκδόσουμε όλες τις επιστολές του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος. Ο κ.Κορνιλάκης μελετώντας από καιρό τις επιστολές του Ιωάννη Καποδίστρια είχε διαπιστώσει τον αποστολικό λόγο του Κυβερνήτη και την Αγιότητα. Έτσι πάρθηκε η απόφαση για την έκδοση και ο λόγος ήταν ένας. Ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν Άγιος αλλά ταυτόχρονα και άγνωστος για τους Έλληνες. Πρότυπό του ήταν ο Απόστολος Παύλος. Εκείνο ακριβώς που μου είχε πει κάποτε ο πατέρας Πορφύριος, εκείνο το βράδυ, ότι μπορεί δηλαδή κάποιος να μοιάσει στον Απόστολο Παύλο, το αναγνώρισα στο πρόσωπο του Ιωάννη Καποδίστρια, γιατί απλά οι ζωές τους έχουν άπειρα κοινά σημεία.

Ο Απόστολος
τον Χριστόν
αυτόν Χριστόν

ρόνους κήρυξε εις τα Έθνη
σκοπό να κάμει ακόμη και
βριμε τον τίτλο «Απόστολος

των Εθνών».

Ο Ιωάννης Καποδίστριας από τα δεκαέξι του χρόνια και τη θαυμαστή του διάσωση από την Κυρία Θεοτόκο στην Κέρκυρα, αγάπησε πολύ τον Χριστό και ασχολήθηκε και αυτός μυστικώ τω τρόπω, για επτά περίπου χρόνια με την κάθαρση των παθών του, προκειμένου να φθάσει και αυτός στον φωτισμό του Θεού. Ένδειξη αλλά και απόδειξη της Θείας Φώτισης του διαπιστώνεται πολύ νωρίς κατά την διάρκεια των πανεπιστημιακών του σπουδών. Σε πολύ νεαρά ηλικία μόλις 21-22 ετών, καθίσταται αριστούχος εις το Πανεπιστήμιο της Πάδοβα, ως φαινόμενο της εποχής του. Οι δε καθηγητές του τον αποκαλούν ισότιμα ως καθηγητή, ισάξιό τους. Ακόμη και σήμερα μπορεί κάποιος που θα επισκεφθεί το περίφημο πανεπιστήμιο της Πάδοβα να συγκινηθεί παρατηρώντας το πορτρέτο του σε τοιχογραφία, ανάμεσα σε τεράστιες προσωπικότητες του Πνεύματος. Με την επάνοδό του στην Κέρκυρα, ο Ιωάννης Καποδίστριας αναλαμβάνει νεαρός ως γραμματέας(πρωθυπουργός) της Επτανήσου Πολιτείας και πολύ σύντομα καταφθάνει το κάλεσμα από τον Αυτοκράτορα -Καίσαρα της εποχής του- της Ρωσίας. Ο Ιωάννης Καποδίστριας αναρριχάται γρήγορα στα ύπατα αξιώματα της

Αυτοκρατορικής αυλής και τελικά στο ύπατο αξίωμα του Υπουργού Εξωτερικών της αχανούς Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Από αυτή του θέση δεν λάμπει το άστρο του μόνο εις το διπλωματικό πεδίο αλλά κηρύττει Χριστό με τη ζωή του και τα έργα του σε όλα τα έθνη. Γι' αυτό οι Ρώσοι τον αποκαλούν προφήτη, η δε προσωποποίηση του κακού, ο φοβερός Καγκελάριος της Αυστρίας Μέττερνιχ λέγει ότι: **«Ο μόνος αντίπαλος που δύσκολα ηττάται είναι ο απόλυτα έντιμος άνθρωπος, και τέτοιος είναι ο Καποδίστριας»**. Ο ίδιος ο Καγκελάριος είναι αυτός που θα αποκαλέσει τον Ιωάννη Καποδίστρια ως Ιωάννη της Αποκαλύψεως, διότι αναγνώριζε ότι στον τρόπο που ο Καποδίστριας χειρίζεται τα Ευρωπαϊκά θέματα, είχε Θείες Αποκαλύψεις γι' αυτό και δεν μπορούσε να τον νικήσει. Ο Μέττερνιχ γνώριζε πολύ καλά από που πήγαζε αυτή η δύναμη του Ιωάννη Καποδίστρια, διαβάζοντας τις αναφορές του αρχηγού της μυστικής Αυστριακής αστυνομίας που κατέληγαν πανομοιότυπα: **«Ο Ιωάννης Καποδίστριας όταν δεν εργάζεται, βρίσκεται πάντα σε κάποιο παρεκκλήσι και προσεύχεται»**.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας πράττει το αδιανόητο για την εποχή του αλλά και μέχρι σήμερα φαντάζει ανυπέρβλητο. Όπως οι Απόστολοι κατόρθωναν πολυπληθείς συνάξεις χιλιάδων πιστών για να ακούσουν τον Ευαγγελικό Λόγο, έτσι και ο Καποδίστριας καταφθάνει στην Ελβετία και κατορθώνει να συνάξει, όχι τρεις χιλιάδες πιστούς, αλλά 19 καντόνια διαφορετικών θρησκευτικών, πολιτικών, οικονομικών και πολιτισμικών πεποιθήσεων και να τους ενώσει σε μια οντότητα εθνική που δεν θα γνώριζε πια τον πόλεμο ξανά.

Υπήρχαν Απόστολοι όπου είχαν και συζύγους την εποχή του Χριστού και Χριστιανές αδελφές να τους βοηθούν στις περιοδείες τους. **«μη οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν, γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς;»**(Α Κορ. 9,5). Ο Απόστολος Παύλος αντίθετα είχε επιλέξει να εργασθεί και να κυρήξει Χριστόν χωρίς περισπασμούς. Ομοίως και ο Ιωάννης Καποδίστριας επέλεξε να μιμηθεί τον Απόστολο Παύλο και να εργασθεί στο μεγάλο του έργο που είχε επιλεγεί από τον Θεό, χωρίς κανένα περισπασμό. (Αξίζει κάποιος να μελετήσει την αλληλογραφία του με την Κυρία επι των τιμών της Αυτοκράτειρας Ελισάβετ της Ρωσίας Ρωξάνδρα Στούρτζα, και την ανιδιοτελή της αγάπη που εγκατέλειψε, προκειμένου να επιτελέσει την Ουράνια Κλήση του).

Ο Απόστολος Παύλος όταν τελείωνε η αποστολή του, επιστρέφοντας στα Ιεροσόλυμα, συνάντησε τον Προφήτη Άγαβο, ο οποίος προφήτευσε περί τῆς συλλήψεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ὁποῦ πῆρε τὴ ζώνη καὶ ἀφοῦ ἔδεσε με αὐτὴν τὰ χέρια του καὶ τὰ πόδια του, εἶπε τὰ ἑξῆς προφητικὰ λόγια: **«Αὐτὰ λέγει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Τὸν ἄνδρα στὸν ὁποῖο ἀνήκει αὐτὴ ἡ ζώνη θὰ τὸν δέσουν στὰ Ἱεροσόλυμα οἱ Ἰουδαῖοι, ἔτσι ὅπως εἶμαι τώρα ἐγὼ δεμένος καὶ θὰ τὸν παραδώσουν στὰ χέρια τῶν εἰδωλολατρῶν Ρωμαίων»**. Όλοι επαρακάλεσαν τότε τον Απόστολο Παύλο να μην πάει στα Ιεροσόλυμα και να

παρακάμψει την αποστολή του. Εκείνος όμως επέλεξε να πράξει το θέλημα του Θεού. Γνώριζε ότι ο δρόμος του ήταν δρόμος της θυσίας. Άλλωστε την ίδια τη θυσία συνάντησε στον δρόμο προς Δαμασκόν. **“Γνωρίζω ότι η πρόσκλησις ίνα αναλάβω τας ηνίας του ταλαίπωρου τούτου Έθνους, είναι επικαταβάς επί των ώμων μου Σταυρός. Τον αναλαμβάνω όμως αγογγύστως”** θα καταγράψει η πέννα του Ιωάννη Καποδίστρια. Θεόκλητος ο Απόστολος Παύλος για την αποστολή του και όχι αυτόκλητος. Ένα ολόκληρο Έθνος προσκάλεσε τον Ιωάννη Καποδίστρια στο όνομα Του Χριστού. Ούτε ο Πρώτος Κυβερνήτης του Έθνους υπήρξε αυτόκλητος.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας πληροφορήθηκε δύο εβδομάδες πριν τη δολοφονία του, το μοχθηρό σχέδιο της απόπειρας που του ετοίμαζαν. Την πρώτη Κυριακή ο αδελφός του Αυγουστίνος τον εμπόδισε να λειτουργηθεί για να αποφύγει την δολοφονία. Την δεύτερη Κυριακή όμως σηκώθηκε νωρίτερα, για να μην χάσει, όχι τον εκκλησιασμό του πρωτίστως, αλλά για να μην χάσει το ραντεβού με τον

ήταν σαν τα για την Άνω

Πέρασαν από το 2006 και το ξεκίνημα της προσπάθειας μας επτά χρόνια. Πέρασαν επίσης τρία χρόνια (2010) από τη στιγμή που ο Θεός φώτισε έναν άλλο Ιωάννη τον κ. Ιωάννη Κορνιλάκη, να συγγράψει το πόνημα **«Ιωάννη Καποδίστριας- ο Άγιος της πολιτικής»** γιατί εξ αρχής είχε αντιληφθεί και ομολογήσει για τον Ιωάννη Καποδίστρια ότι τον χαρακτηρίζει μία λέξη. **«Αγιότης»**. Γιατί κυριολεκτικώς ο Ιωάννης Καποδίστριας είναι ο Άγιος της πολιτικής και δεν εμφανίζεται στις ημέρες μας τυχαίως. Τον έφερε στις ημέρες μας η Χάρης και η Πρόνοια του Θεού, με τις προσευχές των Αγίων Γερόντων Πορφυρίου και Παϊσίου, για να ξυπνήσουν όλοι οι Έλληνες από τον λήθαργο και τη νάρκη που τόνιζαν ότι βρισκόμαστε αυτοί

οι δύο Άγιοι Γέροντες. Εάν οι Έλληνες, οι Ρωμηοί δεν έχουμε τέτοια ζωντανά παραδείγματα, σαν τον Ιωάννη Καποδίστρια, που αγωνίστηκαν σε όλη τους τη ζωή για το καλό όλου του κόσμου, πρωτίστως με γνώμονα τον Χριστό και την αλήθεια, και πάντα υπέρ του γένους και της πατρίδος όπως έλεγε ο Γέρον Παΐσιος, τότε είναι αδύνατο να αναστηθούμε ως έθνος.

Προσφάτως πληροφορηθήκαμε για την πρωτοβουλία ενός Έλληνα Ιεράρχου του σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ Άνθιμου, ο οποίος εισηγήθηκε εις την Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, την αγιοκατάταξη του Ιωάννου Καποδίστρια. Την επομένη ημέρα η Ιερά Σύνοδος απεφάνθη ότι δεν συντρέχουν λόγοι αγιοκατατάξεως του Κυβερνήτου, αλλά αντιπρότεινε ώστε εν' όψει της αναλήψεως της Ελληνικής Προεδρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2014, να προβληθεί εκ της Ελληνικής Κυβερνήσεως το πρότυπο του Ιωάννου Καποδίστρια και το έργο του, ως Πρότυπο Χριστιανού και πολιτικού.

Όταν όμως μιλάμε για Χριστιανικά πρότυπα, μιλάμε για Αγιότητα.

Η Ιερά Σύνοδος με την απόφασή της πρόσθεσε, στα Χριστιανικά πρότυπα που είπε ο Άγιος Πορφύριος ότι είναι ο Απόστολος Παύλος και ο Ιερός Χρυσόστομος, και τον Ιωάννη Καποδίστρια. Η αείμνηστη κ. Ελένη Κούκκου, καθηγήτρια Ιστορίας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, μελετώντας επί πολλά έτη και εμπειριστατωμένα τον Ιωάννη Καποδίστρια, ονόμαζε τις επιστολές του Αποστολικά κείμενα, γιατί ουδέποτε γράφτηκαν από Κυβερνήτη επιστολές που βρίθουν από Χριστιανικά ιδεώδη, πατριωτισμό και πρόνοια για την υπεράσπιση της Ορθοδοξίας και της πατρίδας μας.

Ο Άγιος Γέρων Παΐσιος

Και ενώ το έργο αυτό της προβολής του προτύπου του Ιωάννη Καποδίστρια, αντιμετωπίστηκε αρχικά με αμφιβολίες από κάποιους Ιεράρχες μας, εν τέλει και μέσα από το εξαιρετικό πόνημα του κ.Κορνιλάκη και τις αυτούσιες επιστολές του Κυβερνήτη, άρθηκαν οι ενδοιασμοί και αναγνωρίστηκε η αγιοπνευματική

προσωπικότητα του Ιωάννη Καποδίστρια. Είναι ενθαρρυντικό στις ημέρες μας Έλληνες ιεράρχες να χύνουν δάκρυα συγκίνησης, μελετώντας τον Άγιο της πολιτικής και άλλοι ιεράρχες να δηλώνουν ότι «υπό άλλας συνθήκας ο Καποδίστριας θα ήταν ήδη Άγιος». Ωστόσο όπως έλεγε ο Γέρων Παΐσιος, **“ αφήνει ο Θεός τα πράγματα λίγο για να φανούν οι διαθέσεις όλων”**. Είναι η στιγμή, που η αναξιότητά μου πιστεύει, ότι πρέπει να ξεπεραστούν οι φόβοι, οι ενδεχόμενες πιέσεις και αναστολές και να ομολογηθεί η αλήθεια.

Κάποιος ιεράρχης αναρωτήθηκε κινούμενος αρχικά από άγνοια:

- **«Είναι Άγιος ο Καποδίστριας;**

Μελετώντας όμως το βιβλίο «Ιωάννης Καποδίστριας ο άγιος της πολιτικής» δήλωσε δημόσια μετά βεβαιότητας.

- **«Ναι, είναι πράγματι Άγιος ο Ιωάννης Καποδίστριας. Και μόνον η ώρα της δολοφονίας του, όρθρου βαθέως στο πλατύσκαλο της Εκκλησίας, είναι σημείον».**

Η μεγαλύτεροι εχθροί του ανθρώπου είναι η άγνοια, η λήθη και η νωθρότητα.

Ο Πλάτων μας λέγει, όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα της γνώμης, αλλά όμως όταν υπάρχει άγνοια, μπορούν άραγε να διαθέτουν ασφαλή και επωφελή γνώμη; Ο Καποδίστριας δεν θεωρείται απο τους Έλληνες Άγιος γιατί υπάρχει η άγνοια, η λήθη και η νωθρότητα, η νάρκη που έλεγε ο Γέρων Παΐσιος που δεν αφήνει τους Έλληνες να ξυπνήσουν με τίποτε.

Κάποιος Ιεράρχης είπε:

- **«Ο Ιωάννης Καποδίστριας και μόνο που δεν φοβήθηκε να πάει το πρωί στην εκκλησιά γνωρίζοντας ότι εκεί τον περιμένει ο θάνατος και ότι το αίμα του θα χυθεί στο πλατύσκαλο του Αγίου Σπυρίδωνα, είναι Εθνομάρτυρας και Άγιος».**

Και έτσι είναι. Μόνο οι Άγιοι δεν φοβούνται τον θάνατο. **«φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ’ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ»** (Α Ιω. 4,18). Είχε φθάσει στην αληθινή αγάπη του Χριστού. Γι’ αυτό και είναι Άγιος.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας ως φωτισμένος άνθρωπος του Θεού είχε προφητικά πει, ότι θα έρθει κάποτε η μέρα που οι Έλληνες θα εννοήσουν τη σημασία της θυσίας του. Όσο οι Έλληνες δεν εννοούμε τη σημασία της θυσίας εκείνου που με το αίμα του θεμελίωσε αυτό το Έθνος, ο Θεός επιτρέπει να πάμε πολύ κάτω, και έτσι μέσα από τη συμφορά και το χάος που προείδε κατά παραχώρηση Θεού ο πατέρας Πορφύριος, να έλθουμε σε επίγνωση αλλά και να εκπληρωθεί η παρακαταθήκη του Γέροντα που ήταν η Αρχιερατική Προσευχή του Ιησού το «ίνα ώσιν εν».

Γνωρίζοντας όλα αυτά, δεν φοβούμαι να πω ότι ο Ιωάννης Καποδίστριας είναι Άγιος και εύχομαι να με αξιώσει να του μοιάσω στην αγάπη του στον Χριστό, την πατρίδα αλλά και όλο τον κόσμο.

Πριν τρία χρόνια ο οποιοσδήποτε θα μπορούσε να επικαλεστεί άγνοια. Σήμερα οι επιστολές του Ιωάννη Καποδίστρια, που παρέμειναν 180 χρόνια στα αζήτητα, έχουν τη δυνατότητα να ξαποστείλουν την άγνοια στα αζήτητα, αρκεί να μελετηθεί η 800σέλιδη διατριβή Ιωάννης Καποδίστριας ο Άγιος της πολιτικής.

Απόστολος Παύλος, Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Ιωάννης Καποδίστριας. Ο Απόστολος των Εθνών ένωσε στο όνομα του Χριστού Ανατολή και Δύση. **“Διδάξατε την φιλαδελφείαν, την προς αλλήλους αγάπη, ίνα οι πάντες εν ώσι”**, κατέγραφε η πέννα του Ιωάννη Καποδίστρια στην εγκύκλιο του προς τον Ιερό Κλήρο της εποχής. Η χορηγία του Ιωάννη Καποδίστρια ως Υπουργού των εξωτερικών της Ρωσίας, ήταν αυτή που κατέστησε ικανή την εκλαϊκευμένη έκδοση των επιστολών του Αποστόλου Παύλου, επιμελημένη απ’ τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη.

«Κήρυγμα οδεύον δια πάσης ανέσεως, ουκ έστι κήρυγμα», θα αναφωνήσει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Αξίζει κάποιος να μελετήσει τις επιστολές του Αγίου Κυβερνήτη, προκειμένου να διαπιστώσει τον πόνο του, το δάκρυ, να κηρύττει Χριστό επι των ερειπίων της τότε Πατρίδος. **«Δείται ανδρός γενναίου, φερεπόνου και ετοιμού προς θάνατον»** θα συμπληρώσει επίσης ο Ιερός Χρυσόστομος. Άς μην αμφιβάλλει ουδείς, ότι γενναίος, αγωγγύστως φέρων τον πόνο, αλλά και πανέτοιμος για τον θάνατο υπήρξε ο Ιωάννης Καποδίστριας.

Άς κλείσει η γραφίδα μου με τα λόγια ενός πραγματικά φλογερού φιλλέλληνα του Σατωβριάνδου.

«Όταν πλέον μια ιδέα ωριμάσει ουδείς πλέον μπορεί να σταματήσει την πορεία της».

ΥΣ: Πιστεύω ακράδαντα ότι όλο το έργο που επιτελώ όλα αυτά τα χρόνια, είναι ευλογημένο και σφραγισμένο από τον Άγιο Πορφύριο, που σήμερα συμπληρώνονται 22 χρόνια απ’ την οσιακή του κοίμηση.

**Ιερομόναχος Γεώργιος Καυσοκαλυβίτης
Ιερά Καλύβη Ζωοδόχου Πηγής Ιεράς Σκήτης Αγίας Τριάδος Καυσοκαλυβίων
Αγίου Όρους**

Πηγή:ioannis-kapodistriasis.blogspot.com